

трудомістким процесом, що вимагає значних витрат часу та підвищення професійного рівня бухгалтерів.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про внесення змін до Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні "» від 12.05.2011р. № 3332-V [Електронний ресурс] – Режим доступу: <<http://zakon2.rada.gov.ua>>.

2. Міжнародний стандарт фінансової звітності (IFRS) 4 «Страхові контракти» від 1.01.2005 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <<http://rada.com.ua/rus/ifrs/f4/>>.

Демченко Тетяна

к.е.н., доцент

Уманська філія Європейського університету

м. Умань,

Михайловина Світлана

к.е.н., викладач

Уманський національний університет садівництва

м. Умань

ОЦІНКА ВАРТОСТІ МАЙНА ПІДПРИЄМСТВА

Бухгалтер розглядає підприємство як майновий комплекс, що складається із елементів, які можуть бути оцінені більш менш незалежно один від одного. Серед цих елементів прийнято розрізняти ті, що можна досягнути (майнові або фінансові: земля, нерухомість, обладнання, ліквідні засоби, дебіторська заборгованість), і ті, що досягнути не можливо (слава, ділова репутація, технічна компетенція, якість управління). В результаті, загальна вартість підприємства може бути визначена, як сума вартостей його елементів, які можна і не можна досягнути.

Залежно від мети можна оцінювати вартість підприємства за такими ознаками як: визначення вартості акцій; визначення вартості підприємства; прогнозування його вартості та визначення ринкової вартості капіталу [1, с.97].

Таким чином, оцінка буде проводитися залежно від поставленої мети. Один і той самий предмет може бути оцінений по-різному, залежно від того, чи робиться ця оцінка з перспективою продовження діяльності

СЕКЦІЯ 2

Актуальні питання обліку окремих об'єктів та проблеми впровадження міжнародних стандартів обліку і фінансової звітності

підприємства чи його ліквідації. Наприклад, якщо підприємство має перспективу ліквідації, то активи, які можна досягнути, будуть перераховуватися в свою продажну вартість, яка може бути і нульовою. Якщо ж навпаки, підприємство матиме перспективу продовження діяльності, то цінності перераховуються в споживчу вартість (яка через це називається безперервною вартістю) [1, с.99].

Кваліфікованому спеціалісту одразу видно, що без уміння правильно і швидко оцінювати вартість будь-якого бізнесу, неможливо створення середнього класу власників, стійкого і динамічного розвитку ринкових умов, запобігання фінансових пірамід, економічного беззаконня, недовіри партнерів -інвесторів, а в кінцевому результаті створення законного і чесного економічного мікро - і макроклімату.

Зауважимо, що на такому умінні засновано функціонування економіки Німеччини, Франції, США, Японії і інших розвинутих країн.

Наприклад, на думку представників німецької школи, у балансу є дві мети:

- виявлення фінансових результатів;
- оцінка майнового стану підприємства.

Виявлення фінансових результатів потребує чітко розрізняти реалізовані в грошах доходи від нереалізованих. Щодо оцінки майнового стану підприємства, то вона припускає кон'юнктурну переоцінку майна. А частота складання балансу повинна мати певну залежність: чим швидше знецінюються гроші, тим частіше необхідно складати баланс.

Безперервність означає збереження облікової методології, оцінки і перехідних сальдо рахунків. Крім того, принцип безперервності дозволяє відмовитись від складання балансу тоді, коли змінюється власник підприємства. При реалізації цього правила в США різницю між купівельною і обліковою вартістю трактують як нематеріальний актив і вводять у баланс, а потім амортизують. На відміну від них, англійці в обліку фірми покупця відображають придбання записом: дебет рахунка Фінансових вкладень кредит рахунка Каса, якщо куплене підприємство зберігає права юридичної особи, і дебет рахунка Резервний фонд кредит Каса, якщо ні. Збереження початкового балансу дозволяє і більш реалістично скласти звіт про прибутки і збитки [3, с.79].

Існує багато методів оцінки господарюючого підприємства, що здійснює свою діяльність для моделювання. Моделювання означає відтворення характеристик об'єкта, який досліджується і недоступний для безпосереднього вивчення на іншому об'єкті, спеціально створеному для дослідження (модель в обліку) [2, с.52].

На наш погляд, моделювання у бухгалтерському обліку та виявлення основних закономірностей функціонування господарюючих суб'єктів у вітчизняній літературі до цих пір відсутнє, що певною мірою штучно

знижує значення пошуку закономірностей у системі обліку. Дослідження Пушкар М.С. показують, що основною тенденцією концептуальної основи моделювання є гармонізація і стандартизація. Під гармонізацією розуміють зростання подібності практики ведення бухгалтерського обліку в різних країнах світу, а під стандартизацією – застосування більш чітких та менш розпливчатих правил ведення обліку. Намагання гармонізувати і стандартизувати облік в різних країнах, пояснюється такими причинами, як:

➤ необхідність розкриття у фінансових звітах економічних показників, підготовлених за єдиною методикою, з їх підтвердженнями аудиторами;

➤ гармонізація бухгалтерських систем дозволяє зменшити витрати компаній на підготовку звітності, знизити витрати внаслідок зменшення коригувань бухгалтерських документів і часу на складання консолідованих звітів;

➤ спільне використання бухгалтерських знань сприятиме вільному переміщенню бухгалтерів з однієї країни в іншу та наданню допомоги країнам, у яких є дефіцит спеціалістів [2, с.53].

Окремі країни та об'єднання бухгалтерів виступають проти гармонізації обліку через побоювання потрапити під вплив США, які розробляють принципи і стандарти обліку не лише для своєї країни, а й для міжнародного співтовариства. Так, зокрема, Європейський союз розробляє власні стандарти й принципи обліку.

Гармонізації обліку перешкоджають також деякі фактори розвитку національних бухгалтерських систем, що також стосується і України. Серед цих факторів найважливішими є:

- 1) загальна економічна ситуація в країні;
- 2) податкова політика, яка орієнтує облік на фіскальну мету;
- 3) джерела фінансування досліджень з обліку;
- 4) національні особливості сприйняття нових ідей у сфері обліку.

Це стосується передусім виконання висококваліфікованими спеціалістами завдань управлінського обліку, який призначений для виконання такої важливої функції як прогнозування. Якщо фінансовий облік описує операції, що вже відбулися в діяльності підприємства, то завданням управлінського обліку є передбачення наслідків майбутніх операцій і відповідно прийняття ефективних управлінських рішень.

Список використаних джерел

1. Ковалев В.В. Финансовый анализ: Управление капиталом. Выбор инвестиций. Анализ отчетности / В.В. Ковалев - [2-изд., перераб. и доп.] – М.: Финансы и статистика, 1997.- 512с.: ил.
2. Пушкар М.С. Фінансовий облік: підручник / М.С. Пушкар -Тернопіль:

СЕКЦІЯ 2

Актуальні питання обліку окремих об'єктів та проблеми впровадження міжнародних стандартів обліку і фінансової звітності

Карт-бланш, 2002.- 628с.

3. Соколов Я.В. Бухгалтерский учет: от истоков до наших дней / Я.В. Соколов - М.: Финансы и статистика, 2001. - 366с.

Дічева Валентина

студентка

Одеський державний аграрний університет

м. Одеса

ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ В КОНТЕКСТІ ПРИЙНЯТТЯ НОВОГО ПОДАТКОВОГО КОДЕКСУ

Податок з доходів фізичних осіб відіграє важливу роль у формуванні державного бюджету та безпосередньо стосується кожного члена суспільства. Він є загальнодержавним, встановлюється Верховною Радою України та справляється на всій території країни. Загальновідомо, що 1 січня 2011 року вступив в дію Податковий кодекс України від 02.12.2010 року № 2755-17, і саме з цієї дати втратив чинність Закон України "Про податок з доходів фізичних осіб" від 22.05.2003 р. № 889-IV. На сьогоднішній день порядок сплати ПДФО регулюється розділом IV ПКУ. На фоні загальнонаукового інтересу до вищевказаних нововведень дуже важливо проаналізувати, які все ж таки зміни відбулися у порядку утримання ПДФО з доходів у формі заробітної плати [3].

Значний внесок у дослідження питань оподаткування доходів фізичних осіб здійснили такі вчені-економісти, як В.Л. Андрущенко, Т.І. Єфименко, Ю. І. Іванова, Л.Г. Ловінська, М. П. Кучерявенко, С.Л. Лондар, В.М. Опарін, А.М. Соколовська, В. М. Федосов.

Податок на доходи фізичних осіб в Україні належить до загальнодержавних податків. За бюджетною класифікацією, представленою у Бюджетному кодексі України [1], ці надходження є закріпленим джерелом доходів місцевих бюджетів, які сплачують платники податку на відповідних територіях. З фіскальної точки зору цей податок є одним із важливих джерел формування доходів бюджету.

Згідно із ст. 162 ПКУ платниками податку є фізична особа – резидент, яка отримує доходи як з джерел їхнього походження в Україні, так і за її межами; фізична особа – нерезидент, яка отримує доходи з джерела їхнього походження в Україні; податковий агент [4]. Перелік виплат, які входять до загального місячного оподаткованого доходу платника